

att Riksdagen för sin del ville besluta, att 5:te punkten i 4:de paragrafen af gällande folkskolestadga måtte erhålla ungefärligen följande lydelse:

“För att bereda tillgång till de erforderliga aflöningsbeloppen skola, der ej andra medel härtill finnas, församlingarna ega att bestämma ett årligt bidrag af minst 5, högst 20 öre att af hvarje skattskyldig person i församlingen utgöras; och kan dessutom, der sådant af kyrkostämma pröfvas lämpligt, en skolafgift, uppgående till högst 5 gånger skattskyldigs personliga skolafgift, påföras att betalas för hvarje barn, som begagnar folkskolan, med undantag för dem som njuta understöd af fattigvården eller hvilkas föräldrar för medellöshet erhålla afkortning å de årliga kronoutskylderna. Hvad ytterligare behöfves till skollärarnes aflöning, skall det åligga församlingarna att sammanskjuta efter de i 2:dra artikeln bevillnings-förordningen bestämda grunder, så vida ej annan öfverenskommelse härom träffas“.

Under förutsättning att punkten fullständigt omskrifves, har jag ansett tidsenligt använda det nya myntet i stället för det gamla och dervid trott 2 och 6 skilling banko böra skäligen jemkas till 5 och 20 öre.

Utom det att åsättande af skolafgifter för barnen synes böra få bero på församlingarnas pröfning och hjertelag, har jag trott någon gräns dervid böra bestämmas och har, med hänsyn till nu brukliga skolafgifter, föreslagit afgiften för ett barn till högst 5 gånger den personliga afgift, som församlingens skattskyldige i denna egenskap hafva att till skolan utgifva. Jag bör tillägga, att jag för min del helst önskade, att denna afgift helt och hållet borttoges.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

J. Andersson
från Göteborgs och Bohus län.